1479

உ

கடவுள் துணை.

கதிரேசன்பேரில்

ஆனந்தக் களிப்பு

B. இரத்தின நாயகர் & சன்ஸ்,
திருமகள்விலாச அச்சியந்திரசாலை,
சென்னை.

இதன் விலை அணா 6

1926

Q26:41
N26.
181445

உ

கடவுள் துணை.

கதிரேசன்பேரில்

ஆனந்தக் களிப்பு

காப்பு.

குருவிருத்தம்.

வெத்திமாமயில் வேலவர்மீதினிற்
சத்தியானந்தச் சிந்துபுகழ்ந்திட
சத்திவாலையருள் திருமாமத
அத்திமாமுக னைங்கரன்காப்பதாம்.

ஆனந்தக்களிப்பு.

தானந் தன தந்த னன—தந்த
தான தான னதந்த னன.
சீர்மேவுங் கதிர்காமம் வாழும் வள்ளி
தெய்வானை மணவாளன் மீதிலென்னுளம
பார்புகழ வேதுதி சிறக்க எங்கள்
பாரமதை யானைமுகன் றன்னருள்பெருக்க

தானந்த நடனமம்பி லேறுஞ் சுவாமி
சதானந பவானந்தன் மீதிலருள்சேரும்
ஆனந்தக் களிப்பிதனைப் பாட கையிலை
யாளிமல ரடியைநா னனுதினந்தேட
சதுர்முகன் தேவிநயந் தரவே யிந்தத்
தாரணியி லுகந்தகவி வாணர்செயம் பெறவே
கதிர்காம மானகர் சிறப்பாம் எங்கள்
கண்ணாரு ளால்சொன்ன ஆனந்தக்களிப்பாம்
திசைமெய்த்த புகல்கொண்டு நாளும் நல்ல
செல்வமி யாபார தர்மமதுவாழும்
வசியகுல நகரத்தார் தானே-வந்து
வணங்குமெங்கள் கதிரேசன் சன்னதியில்நானே
சொன்னகவி தன்னையரங் கேற்ற வதனில்
சொற்பிழைகள் வாராம லென்னையுமேகாத்து
நன்னய மிகுந்த தெய்வானை யம்மன்
நற்கமல ரடியிணையை நான்றுதிப்பேனே
அருமறைகள் புகழ்துதிகள் பூணும் வள்ளி
யம்மையென் கவிதனக் கருள்தரவும்வேணும்
குறுமுனியைப் பணிந்துகவி கூற அதற்கு
குறைகளென்றும் வாராமல் சபையிலறங்கேற்ற
சீதையால் ராமனு முன்னாலே வந்து
தெர்ப்ப சயனஞ்செய்ய திருப்புல்லாணியிலே
நாதனருள் கங்கைகுல சீலன் தங்கம்
ராம சாமிசொன்ன கவிக்கு கந்தவேலன்
எச்சரிக்கை யென்றிடும்பன் கூற வந்து
இருபுறமுங் காவடிகள் நின்றுவிளையாட
பச்சை மயிலேயருள் சீலன் நித்தியம்
பக்ஷம்வைத் தென்கவி யகற்றும்வடிவேலன்
தென்கதிர் மானகர் விளங்க வந்த
தேவாதி தேவர்ஜெயங் கூறியேமுழங்க
அன்பான சன்னதி யிலங்க கதிரை
ஆறுமுகவேலருட மாபதிதுலங்க
முன்னாலே கோபுர முகப்பும் எங்கள்
முருகேசன் கோவில்முழுச் செம்பால்வகுப்பும்

அன்னமெனும் தெய்வானை மாடம் வள்ளியம்மை
யவள்பந் தடித்துவிளை யாடிடுங்கூடம்
மூதண்ட யோகபதி யேறும் கதிரை
முத்துலிங்க சுவாமியுட சன்னதியைப்பாரும்
நாதமொடு கீதமு முழங்க வசிய
நகரத்தார் கட்டிவைத்த சத்திரம்விளங்க
காணிக்கை கொண்டுவெகு கோடி ஜனங்கள்
கதிரேசன் சன்னதிக்கு வருவார்கள்தேடி
மாணிக்க கெங்கை நீராட இங்கே
மாதவரும் மனிதர்களும் வந்து நிதங்கூட
பொன்னலங் காரநகர் வாசம் எங்கும்
புகழ்பெற்ற நவரத்ன மேவிளையுந்தேசம்
சொர்னமிகு கதிரைவளமெத்த தோழி
சொல்லுகிறேன் நாட்டுவளம் வருணுலகுதித்த
இந்திரனுட யேவலதி னாலே வந்த
ஏழுமேகமு மொன்று கூடியேமேலே
சந்திரனெல. வாகவுமே வோங்கி [illegible]
சாகர மதில்தாவி தண்ணீரைவாங்கி
மாலென விசும்பிடை படர்ந்து முகில்கள்
மண்டியே கெர்சித்து மின்னலுமடர்ந்து
நாலுதிசை நாடியே தெளிந்து கதிரை
நகர்பூமி யெங்குமழை மாரிகள்பொழிந்து
ஏரிகுளம் வாவிகள் நிறைந்து வயல்க
ளெங்கெங்கு மேகன்னல் யென்னலும்வளர்ந்து
வீரிய மிகுந்தமு தத்தின் நல்ல
வெண்கமுகு சோலைமலை மேலெங்குந்தோண
தளியே பழுத்துதிருவாவும் அதனில்
தாவியொரு கொம்போடே கொக்குகளுமேவும்
இனியமலர் வாசனைகள் தேடும் விசிறன்
இருபத்து நாலுகால் வண்டினங்கூடும்
நாகமது நாகமதிலேறும் துய்ய
நாகமே புனைந்தசில மாதரையும்பாரும்
நாகமலர் சோகுமலர் முல்லை யிந்த
நாட்டினிலே மலைபகடுக் கொருகொம்புமில்லை

முல்லையிரு வாட்சிக ளெடுத்து அந்த
முல்லையிலே யிதழில்லா மடவார்தொடுத்து
வல்லவினை தீரவெனத்தேடி பாது
வள்ளிதெய்வானைக் கிடுவார்கள்கோடி
சதுர்மறையும் புகழ்தேவ ரிங்கே வந்து
தான்வாசஞ்செய்கதிரை மாணிக்கசெங்கை
இதிலே நீராடுவதும் சித்திஜென்மம்
ஈடேறுஞ் சாயுச்சிய பதவியிலேமுத்தி
கோலமா மலையழைக்கப்பாரும் கதிரை
குமரேச னருளாலே வல்வினைகள் தீரும்
மூலகணபதிக்கிளைய வாகன் கதிரை
முத்துலிங்கோருக் கருள் செய்தயோகன்
மாமேவும் புலிபுகழுந் தோட்டான் கதிரை
மகிமையைச்சேடனு லளவிடமாட்டான்
பூமேவுங்குழல்வள்ளி நேயன் சுவாமி
புண்ணியன்தேவருக்கும் மனிதருக்கும்நாயன்
பசைமாலனுக்கு மருகோனே சுவாமி
பழனிமலைமீதினிலே மேவுமுருகோனே
வச்சிராயுதன்தம்பி மருகா உந்தன்
மலரடியெனக்கு நிதந் தரவேணுமுருகா
நவவீரர் துணையான குகனே நம்பி
நாராயணன்றங்கை யபிராமிமகனே
நவமணியணிந்த வொளிமூவர் நின்று
நடனமிடுமயிலேறி யெனைவந்துகாவா
கனக்குண்டலமிட்ட நீதா சுவாமி
கார்த்திகேயாலட்சம் படைவீரர்தானே
நனமேபாக்கியமருள் வேலா எங்கும்
சர்வபரிபூரணா னந்தசிவபாலா
ஓராறுமங்கையர்கள் சேயன் பவனி
ஒய்யாரமாகமயில் மீதுலாவுதூயன்
ஈராறுபன்னிருகை யாண்டி புவன
மெங்கெங்குமேதுதி மிகுந்தமெய்யாண்டி
ஆண்டிபொன்னாண்டிசிவ னாண்டி பழனி
யாண்டிமலையாண்சிலை யாண்டியிவனாண்டி

ஆண்டிமகனுண்டியிவ னுண்டி நதிகள்
அழகானசாமிமலை திருப்பரங்குன்றுண்டி
சிக்கல்புரவச்சேரி யாண்டி சுவாமி
திருச்செந்தூரெட்டிகுடி குன்றைக்குடியாண்டி
மிக்கதிருவேரகத் தாண்டி கதிரை
மேவிவளர்வேல்முருக னறுமுகத்தாண்டி
சோலைமலைகழுகுமலை யாண்டி நல்ல
தோகைமலைவிராலிமலை சென்னிமலையாண்டி
வாலையருள்பெற்றவடி வேலா முனிவர்
மாதவர்க்கேயெந்த நாளுமனுகூலா
விடவரவுபடமும் விசைகெடவும் பாடியே
வடவரைகள்கிடுகிடென கெஜமுமரைபடவும்
கடல்சுவரகதிர்மதி கலங்க காவி
கனவேகமாகவரு மயில்மீதிலங்கு
மேலாகிவிளையாடு மெய்யா வெற்றி
காலாயுதத்தையு மெடுத்தமுருகையா
சாலோகசாமீப யென்னும் சுவாமி
சாரூபசாயுச்சய பதவியிலேமூன்னும்
ஆகவே நின்றபர நாதா என்னை
ஆதரித்தாளவா வேணுங்குருநாதா
தாகமாயிருக்குதுனைக் காண வந்த
சுவாமிவருவாயெனது கண்ணெதிரேதோண
அரகராவேலனே நமாவோம் சுவாமி
ஆறுமுகமாய்வந்த வடிவேநமாவோம்
அரகராமுருகா நமாவோம் வாலை
யம்பிகைபராசத்தி மைந்தாநமாவோம்
அரகராகுகனே நமாவோம் சுவாமி
அன்பருக்கன்பான பொருளேநமாவோம்
அரகராதேவ நமாவோம் சுவாமி
அகிலபுவனத்திலும் நிறைந்தாய்நமாவோம்
மயிலேறுமொழிலா நமாவோம் போதிகை
மலைமேவுந்தமிழ்முனிவன் குருவேநமாவோம்
மயிலேறும்கந்தா நமாவோம் வட்ட
வடாவில்மேவுமால் மருகாநமாவோம்

மயிலேறும்நாதா நமாவோம் சுவாமி
மலைமேவும்பரமனுட குருவே நமாவோம்
மயிலேறுகின்றாய் நமாவோம் தங்க
வடிவானவேலது வுகந்தாய் நமாவோம்
திரிபுரபவாவா நமாவோம் வள்ளி
பாகனேபவனெழி பவாவா நமாவோம்
பரிபுரபவாவா நமாவோம் வள்ளி
பாகனேபவனெழி பவாவா நமாவோம்
சரஹணபவாவா நமாவோம் கந்த
சுவாமியேசயலொழி பவாவா நமாவோம்
தருமதுரையே நீருமென்னை நல்ல
தருணமிதுகாணிந்த வேளையிலேயென்னை
காவுன்னீ ரடிகள் தன்னை நான்
கண்டிடன துகலிதீர வந்துமென்முன்னை
[illegible]ரிவென்றுசொல்லயன மிலையோ உமக்கு
வள்ளிதெய்வானைவிடை தந்தனுப்பவிலையோ
தஞ்சமென்றேனே யுனக்கு எனது
சஞ்சலமெனுங்கலியைத் தீர்ப்பாயெனக்கு
அஞ்சறிவுமான தாயகனே சுவாமி
அகிலாண்டகோடி பிர்ம்மாண்ட நாயகனே
உன்கிருபைதந்துமே கண்பாரும் இந்த
உலகமுழுதாள்பவனே யென்கலியைத்தீரும்
அன்புபெரும்வானரராஜன் பேரா சுவாமி
அடியனுன்னடியிணைக் காண நீராரா
வாவாவென்றேவ நீ யென்றே சுவாமி
வடிவேலாவாவெனத் தொழுது நின்றே
எவன்றேடினலுந் தேடட்டும் நமக்
கென்சொல்லிக் கவிபாடினலும் பாடட்டும்
நமக்கென்னவென் றிருக்கிறீரே சுவாமி
ஞாயமோநானுமுறை யிட்டதறியீரோ
உனக்குமன மிரங்காததேது எங்க
ளுத்தமிதுரந்தரியின் பாலாயிப்போது
ஐயா நீ கிருபைசெய்தால் இந்த
அகிலாண்டகோடிபூ மண்டலத்தின்மேலே

மெய்யான சரிதையிலனேகர் அதற்கு
மேலானகிருடையி லிருப்பவ ரனேகர்
தவயோகக்காரர்வெகு வெள்ளம் அங்கு
தங்கியேயிருப்பவர்க ளோமகா வெள்ளம்
அவர்களைப்போல் நான்பிறந்ததிலேயோ சுவாமிக்
காளாகவெனக்குவிதி வயனெழுதவிலேயோ
அன்னையவளீன்றெடுத்த கெதியோ எனக்கு
ஆதிலேமுன்னவர்கள் செய்துவந்தசதியோ
என்னகுறையிருந்தாலுந் தீர்த்து உன்
இணையடிக்கியாளாக வென்னையுமேசேர்த்து
ஆளாக்கியாளலாகாதோ எந்த
னகந்தனிலே நீயிருந்துவாழலாகாதோ
பாழானமனங்குவியு திலேயோ என்ன
பாவமோவதிலிருக்கும் பிசக்குதெரியலேயோ
வஞ்சகமில்லாமலே கண்பாரும் முடிவில்
மறலியுடதூதரென்னை வருந்தாமல்காரும்
அஞ்சுதலையாருளுந் துரையே உமக்கு
அஞ்சுதலையாய் வேதனிருந்ததுவுஞ்சரியே
ஆறுதனைக் கண்டரண்டரய்யா பின்பு
ஆறுதலையாய்ப்பதியை யாண்டரேமெய்யா
ஆறுபடைவீட்டுக்கதிகாரா வந்த
அசுரருட்னஞ்சாத போர்புரியும்வீரா
சத்தியுமைபாலகனே உந்தன்
தாசனுக்கு தாசனெனைக் கார்ப்பதற்கேமி
சுத்தபரி பூரணவுன்னை ஓதி
துதிக்குமடியார்க்குமடி யாகவருளென்னை
பொய்யாதவாழ்வருளாய் வேலா கந்தை
ஐயாவேயெனையாளுந் தேவாதிதேவா
ஒய்யாரமான-முருகோனே வந்த
உற்பவமெனுந்துதியை செப்புவேனனே
உரமான வசுரரிடராலே தேவ
ரோடிமுறையிட்டாரே கைலைமலைமேலே
அரனசுரர் மேற்கோபமாகி கைலை
யாளிவிழிதனிலேயொரு பொறிசிதறியேகி

சரஹணப் பொய்கையிலமர்ந்து அதுவுஞ்
சந்திரோதயம்போலே பாலனெனவந்து
உருவாகிமலர்மீதிலானர் எங்கள்
ஓம்நமசிவாயரெனும் பரமனருள்மகனர்
அப்பவேசென்னியோ ராருய் மெத்த
வழகானசெந்திரு புயங்களீராருய்
உற்பவமான பனிரண்டு விழிகள்
எளிவாகிவோராறு பெண்கள்பாலுண்டுணு
அயனேயுஞ்சிறையினில் விடுத்தான் கந்த
னரனுக்கு வுபதேசஞ் சொல்லியேகொடுத்தான்
கயமுகாசூரன் முதலோரை கந்தன்
கைவேலினலவர்கள் கருவறுத்தாரே
தங்கவடிவேலலங்காரன் மாது
தையல்தெய்வானைமண மேவுசிங்காரன்
தென்கதிரை மானகரிலங்கும் சுவாமீ
சிங்காரமாயுனது வருள்கிருபை பொங்கும்
சித்தமுமகிழ்நதுவ்ரும் லோலன் வள்ளி
தெய்வானைக்கிணையான சித்ரமயில்வேலன்
சத்திவேலாயுதமு முடையான் பூண்ட
தண்டைகள்கலீரெனவேவந்தருளும்நடையான்
கடகமெனு மானதிங்களிலே எங்கள்
கதிரேசன்திருவிழா பவனிவருகையிலே
கடல்போலபேரிகை முழங்க விருது
கட்டியமிருபுறமு மருகேதயங்க
செங்காவிப்பட்டாலே கோடி கொடிகள்
ஜெண்டாவுமாலவட்டக் குடைகள்பலகோடி
மங்காதசாமரைகள் கோடி வீசி
வருவார்கள் நடனமிடு மடமாதர்கோடி
சேர்க்கையாய் முரசுசங்கூத நல்ல
செந்தீ வளர்ப்பவர்கள் நான்மறையோத
பார்க்கவெகு மாமுனிவர்வரவே கவிகள்
பாடியே வரகரா வென்றுபுகழ்பெறவே
ஆணிப்பொன் மாலைகளிலங்க மொய்த்த
அழகான வாலாத்தி தீபமேதுலங்க

மாணிக்கப்பேழையி லுகந்தார் கந்தன்
மதயானை மேலேறியே பவனிவந்தார்
மதகரியோ வருகிறதைப்பாரும் சுவாமி
மாணிக்கப்பேழையி லுகந்ததையும் பாரும்
கதிர்காம திருவிழாநேர்த்தி எங்கள்
கந்தனு முகந்ததிரு வாபரணஞ்சாத்தி
கரியுலவு வனமூடுசென்று செல்லக்
கதிர்காமம் போய்வந்து நீரறுப்பென்று
சரியான பௌரணையை நாடி கந்த
சாமிசங் கீதபரி வாரமுடன்கூடி
வாரிபோல் பெருகி நீரோடி வார
மாணிக்க கெங்கையிலே வந்துநீராடி
கூரான வடிவேல்சுமந்து எங்கள்
குமரேசன் வள்ளிதனை நாடியேயுகந்து
புள்ளிமயில் வேலாவிரைவாக சென்று
பூவையெனுங் குறமாது கோவிலுக்குளேக
வள்ளியம்மை சுவாமிதனைக் கண்டு யாரு
மணவாளரென்றடி பணிந்தன்புகொண்டு
சித்ரமணி மலரணையில் தாவி நல்ல
செங்கமலக்கரத்தா லணைத்திலர்கள் மேவி
கொத்துமுத்துநத்துவளை திருத்தி இவர்கள்
குளிர்ந்தகம கமெனமலர் வாசனைகள்பொருத்தி
இங்கிர்த மணுளகுண நீதா யெனக்கு
இனியசுகபோகமத லீலாவினோதா
எங்கள்குலம் விளங்கவந்த நேசா சுவாமி
யெனக்கிரங்கி யிதுசமயம் வந்தவிசுவாசா
அத்தைபெற்ற முத்தேயெங்கோனே யென்ற
ஆரணங்கையுபசரித்து தேனேயம்மானே
முத்திரையிட்டிலங்கு கொங்கையாலே வள்ளி
மோகனமேயென்றந்த வேலவர்கையாலே
கலந்தணைந்த சுகந்தமண வாசன் எங்கள்
கட்டழகிவள்ளிதனை பார்த்துமதபோஜன்
சலதரத்தைப் பழித்தகுழலாளே இந்திர
தனுவோவென் றதிசயிக்கும் புருவநுதலாளே

எந்தனுக்கிசைந்த மனையாளே வள்ளி
இந்திரன்மகள் தெய்வானைக்குகந்த துணையாளே
வந்துவெகுநேர மாகுதடி யெந்தன்
மாதுதெய்வானையெனத் தேடிடுவாள் நாடி
போய்வாறேன் விடைதாடியென்ன வள்ளி
பூவையவள் கேட்டெந்தன் சாமி நீர்சொன்ன
வாய்ச்சம்பிர தாயம்வெகு வீச்சு நான் [ச்சு
போய்வார மென்றுசொன்ன வகைதானென்னபே
அங்கேபோய் செலுத்துமதிகாரம் யெந்த
னரண்மனையி லிருந்தாக்கால் நடக்காதோவீரம்
இங்கிரண்டு நாளிருந்துபோனால் சுவாமி
என்னகுறை வாகிவிடுங் காணுமுமக்கதனால்
என்மனைவி யிருக்கையிலே யவளேன் உம்மை
யேன்தேடவேண்டியது உம்மை
உண்மையெனக் கின்னதென்றுதானே சுவாமி
உரையுமென வேலவரும் வள்ளியென்மானே
இங்கேவந்து நானிருப்பதாலே யென்னை
யெங்கேயோவென்றுதெய் வானையொருக்காலே
மங்கையருந்தேடுவா ளின்று யெனக்கு
வள்ளி நீ விடைதாடி போய்வாறேனென்று
இவர்கூற வள்ளிமின்னாளே சுவாமி
யின்றிரவு யிங்கிருந்து போகலாம்நாளை
அவசர முமக்கென்ன யங்கே சுவாமி
ஆனாலு நீர்போக சம்மதியே னிங்கே
கூடாது உம்மைவிடமாட்டேன் மூத்த
குடியாளுக்கஞ்சி நான் பயப்படவுமாட்டேன்
தேடியிங்கே தெய்வானைவரட்டும் யென்றும்
செப்புவதும் யொப்பினையும் வள்ளிகை நீட்டும்
பார்த்தோதடிவள்ளிமானே சற்றும்
பாராம லிம்மொழிக ளேன்சொல்லுவானே
ஆத்திர முனக்கென்ன போடி தெய்வ
யானைக்கு நிகராவரோ பெண்கள்கோடி
சொந்தமாய் கிருபைபாராட்டி அந்த
தோகையரைப் பருவமதில் நான்மாலைசூட்டி

வந்தபடியாலவ ளுனக்கு முந்தி
வந்தவளுமானதால் நானுமவளுக்கு
அடக்கமாயிருப்பதுவே சிலாக்கியம்
ஆனாலுமில்லறத்துக் கதுதானே யோக்கியம்
மடற்கொடிதெய் வானையவளிங்கே நானும்
வந்தவகைதெரியாது தேடுவாளங்கே
போகவிடைதாவென வதட்ட எங்கள்
பூவையெனுங்குறமாதுக் கதிகோபமூட்ட
மாகனகமேடையி லிலங்கும் உமது
மனையாட்டிமூத்தகுடி யாளெனவிளங்கும்
தெய்வானைசொந்தமாய் போச்சோ நானுந்
திருட்டுத்தனமாய்வந்த கள்ளிபோலாச்சோ
கைமாயஞ்செய்தோமோ நாங்கள் ஒருவர்
காணாதேமாலையிட்டு வந்தீரோவுங்கள்
சாதியா ரேசுவாரோகாண் நீருந்
தலைமறையயென்மனைக்கி வருவானே என்னகாண்
ஆதியிலேயெனையு நினைத்து வந்த
தறியாளேதெய்வானை யும்மையுமழைத்து
கூட்டிவந்தநாதரைக்கேளும் வனத்தில்
குளத்தருகிலேமிகுந்த கரடிபுலிவாழும்
காட்டினிலுமக்குதவிசெய்தார் வுங்களண்ணன்
கணபதியைக்கேட்டாலுஞ் சத்தியமாய்ச்சொல்வர்
வாதலங்கள் செய்சபைமுன்னாலே வைத்து
தெய்வானை யைத்தாலி கட்டினதினாலே
அவள்மாத்திரஞ் சொந்தக் கிளையோ சுவாமி
ஆனாலும்தான்கிழங்கு முகமிருக்கவிலையோ
வள்ளியிவைசொல்லவே திகைத்து சென்னல்
வளமானதென்கதிரை வேலனும்நகைத்து
கள்ளிபோல் வீணிரையாதே பொல்லாக்
கசடானகுறவருட சாதியொளியாதே
இரண்டுசமூ சாரமாகாது யென்று
நீணிலத்திற் சொல்வது சரியானதோது
வண்டார்குல மானேயுனை நாடி வந்த
மணவாளனுக் கெதிர்கள் பேசலாமோடி

நில்லுநான்போய்வாரே னென்று சொன்ன
நினைவறிந்து வள்ளியவள்சீறியெதிர் நின்று
வல்லபமுமக்கேன்ன காணும் எனக்கு
வகைசொல்லி யப்பாலே நீர்போகவேணும்
என்சமர்த்தைப்பாருமினியென்றே வள்ளி
இடைதனிலேசேலையை யிருக்கியெதிர்கொண்டே
அன்புறநெருங்குவது கண்டார் வள்ளி
அப்பாலே நில்லென்று சொல்லுகிறேனென்றுர்
சொல்லுகிற சமாச்சார மென்ன உமது
தொழிலைநான் னெடுகிலு மறிந்துமினியென்
நல்லதினி மேற்கொண்டுபார்ப்போம் உமது
ஞாயமதை தேவசபையிலே சொல்லிக்கேழ்ப்போம்
தேவசபையிலே சொல்லிப்பாரு அவற்கு
தெரியுமடிதினைப்புனத்தில் நீயிருந்தசீரு
ஓவியமேஉன்னுறுதிகேட்க யெழுதும்
உடன்படிக்கைமுறியுண்டோ கொண்டாடிபார்
உடன்படிக்கைமுறியெழுதி தாரேன் வள்ளி
யுனக்கேவல் செய்தற்கு உன்பிறகேவாரேன்
கடக்கலெனைத் தள்ளாதேமானே யென்று
கட்டிமுத்தமிட்டது கசப்பேறுவானே
தனியே வனத்திலிருபேருங் கூடுஞ்
சையோகவேளையிலே பார்த்தென்னை நீரும்
இனியசெந்தேனே கற்கண்டே உந்த
னிதமொன்றுசொன்ன துவுமில்லையோவுண்டோ
முன்னிருந்த யினிப்பென்னபோச்சோ யிப்போ
மூத்தகுடியாளுமக்குச் சக்கரைபோலாச்சோ
என்னை நீர் வகைசொல்வதேனு சுவாமி
யென்குலத்தை நீரிகழ்ந்து பேசுவதுமேனே
தந்தையுங்கள் தேட்டையெடுத்தாரே எங்கள்
சாதியார்வந்துநிதந் தின்றுகொடுத்தாரோ
எந்தனுற்குறைகளே துண்டோ சுவாமி
இழுக்கெந்தசாதியிலு மில்லாமலுண்டோ
மங்களகல்யாணமதில் நல்லாள் அந்த
மணவறையி லென்தகப்பனிட்டநகையல்லால்

உங்களிடம்வந்தநாட்கொண்டோ யெனக்கு
ருத்திராட்சவடத்துக்கொரு நவமணியுமுண்டோ
மாதிவை யுரைக்கமுதையன் வள்ளி
மங்கைதனைப் பார்த்தேது சொல்வார்மெய்யன்
ஏதடி நீபேச்சதிகங் கொண்டாய் வள்ளி
யென்னுடையசாதியி லிழுக்கென்னகண்டாய்
குபேரன்மகள்போல பேசாதே உன்னப்பன்
கொடுத்துவிட்டவரிசைகளை வெளியேசொல்லாதே
சபையார்களென்னவறியாரோ யிந்த
தாரணியிலுள்ளவர்க ளெவருமரியாரோ
உடுத்திவந்ததுணிக்கிவேறுண்டோ களிப்பு
ஊறியபித்தளை யோலைக்கிவேறுண்டோ
தொடுத்திருந்த கருகமணியோடே யென்னை
துடர்ந்துவரும்போதுனக் கேதுபட்டாடை
வண்ணார்கள் வெளுக்காத கலையுஞ் சுத்த
வானுயர்கள் யெண்ணெயிட்டறியாததலையும்
புண்ணுக்குபோலிருக்குமேலுங்காட்டில்
புரண்டசெடி முள்ளிழுத்து சுரண்டிடவிட்டாலும்
எப்போதுங்காய்கிழங்கை தின்று நீயும்
யிருந்தகதிதெரியாதோ வரும்போதென்பின்னும்
அப்பவேநானழைத்துத்தந்து நல்ல
வாபரணமானதையு மழகாயணிந்து
செம்பவளமாளிகையமைத்து உனக்கு
செங்கமலத்தாதிகளை யேவல்நேமித்து
நம்பிநான் செய்ததைமறந்து வள்ளி
நாயகமேபேசுவது மென்னடியிகழ்ந்து
மாதே நீபதராதேவாடி யெந்தன்
மனமுழுதுமறியாமல் சொல்லாதேபோடி
தோகையேஇதுவென்னமூர்க்கம் உங்கள்
கூறறிந்து சொல்லுகிறேன் குறவருடமார்க்கம்
சாராயங்கள்ளுகள் குடித்து குறவர்
சந்திக்கி சந்தியே சண்டைகள்பிடித்து
பூராயம்தெரியாமற்கத்தி கண்ட
பூனைகளை யெரிவாரே மூசலென்றுகுத்தி

தின்பதுவுமுண்டதிகமாக குறவர்
சேரியிலே நீபழகி வந்தவைபோக
செம்பவளவாயாளே யென்று சுவாமி
செப்பவேவள்ளியவள் வெஞ்சினங்கொண்டு
விண்ணணம்பேசுவது சீரோ சுடலை
மீதிலெலும்பானதுவை தின்றதுவுமாரோ
கண்ணப்பனெச்சிதிங் கலையோசிவனுங்
கரிக்காகப்பாலகனைக் கொன்றதுவுமிலையோ
புத்தியுமக்கில்லாதே போமோ கெட்ட
யினக்குறவர்பெண்ணை நீர் சம்மதிக்கலாமோ
யெத்திசையும் புகழ்பெற்றநாதா வென்று
யிவள்சொல்லும் வசைகண்டு கூறுவார்தோதா
அடந்தேருவார்குடிமிகுந்தால் குறவர்
அவர்தனக்கே சிலவுக்கில்லாதிருந்தால்
கடன்வாங்குவார்சம்மதித்து தாலி
கட்டியபெண்டுகளை யீடாகவைத்து
குடுத்துவிட்டபணத்துக்கீடாக வைத்த
குறத்திகளைப்பணங்கொடுத்தகுறவன்வெகுவாக
அடுத்தவனையனுதினங்கூடி யிவர்கள்
அஞ்சாறுபிள்ளைகளைப் பெற்றபின்தேடி
பணங்கொடுத்துத் தருப்புகிறபோது பெற்ற
பாலரையுங்கூடவே கூட்டியவள்மாது
குணமாகமுன்னீடுவைத்த பழைய
குறவனுடன்போவதுங்கள் சாதியிலேமெத்த
இதுபுதுமையிவ்வுலகிலுண்டோ வள்ளி
யேநதிழையேயிதைவிட லெச்சைவேறுண்டோ
கதிகொண்டமயில்வாகனத்தார் இந்தக்
கதைசொல்லவேவள்ள யவளெதிருரைத்தாள்
குறத்தியென்று யெனக்குவசைபுரியுஞ் சுவாமி
கும்பர்முனியாலுங்கள் சேதிகொஞ்சம்தெரியும்
மறந்தீரோ நீரறிந்ததிலையோ என்னப்பன்
மலைவேடன்மகளைப்போம்மாலையிட்டதிலையோ
சிந்தைமகிழ்ந்தொருபெண்ணைத் தூக்கி உங்கள்
சிவன்தலையில்வைத்துமே சுமந்ததுக்குச்சாட்சி

தந்திகேசுபரர் சொல்லக்கேட்டேன் சுவாமி
ஞாயனிசமில்லாமல் நான்சொல்லமாட்டேன்
ஆட்டுக்காலதுதனை யெடுத்தார் உங்க
ளப்பனென்றவனிமுழு தெங்கும்பழித்தார்
கேட்டுப்பாருமதுதாதா ஐயோ ஒற்றை
மாட்டுக்காரனை வைத்திருந்ததும்பொய்யோ
கண்ணுயிரங்கொண்டநேத்தி னொம்மான்
பெண்ணாசை கொண்டல்லோ வந்தவபகீர்த்தி
பெண்ணொருவர் கொடுக்காததெதினால் னொண்ணன்
பெருவயிறுகொண்டுவழிக் கரையிலிருந்ததினால்
அண்ணனுமே மத்தளங்கொட்ட சொந்த
அருமைமருகனின்று தைந்தாளந் தட்ட
விண்ணவர்கள்கூடியே நகைக்க வந்த
வேதியரும் மாதவருங் கண்டுபிர்மிக்க
தேவடியாள்போலுமது அன்னை கூடுந்
தேவசபையிலே நின்று ஆடலேயோ முன்னை
பாவலருக் கருள்புரியுஞ்சிலா யிதையும்
பார்த்தவர்கள் சிறியாரோ தங்கவடிவேலா
பத்மாசூரனுக்கு மிகப்பயந்து உங்கள்
பரமசிவனோடலேயோ காட்டுவழி நுழைந்து
கைப்பொருளு மில்லாமல்தேகி யென்று
கைப்பிச்சை வாங்கலேயோ பரமசிவயோகி
கும்பமுனிக்கருள் புரிந்தோரே யென்று
கூவியேவள்ளிசொல்லி மொழிகளறிந்தாரே
தென்பாக யென்மோகவள்ளி யிந்த
சீமையிலேதிருவடிவருங் குறவர்குலக்கள்ளி
குதிகொண்ட வனக்குறவர்சாதி வகையை
கூறறிந்து சொல்லுகிறேன் கேளுமவர்சேதி
சதிர்பெருகுந் திருவிழாக் கடையில் ஜனங்கள்
சந்தடிகளாகவேசயனிக்கு மிடையில்
கூசாமல் கூடவேபடுத்து துக்கம்
குலையாமல் பணிதிகளைக்கழற்றியேயெடுத்து
பேசாம லோடுவதுகண்டு குறத்தி
பெரியதனக்காரர்களுமே பிடித்துக்கொண்டு

வம்பிலேதலைமயிரைக்கட்டி குறத்தி
மார்பிலேபோடுவார் சொல்லென்றுகிட்டி
செம்பாணிகொண்டுமே யிருத்தி அவர்கள்
சேலையையுரிந்துசின மாகவே நிறுத்தி
அடிதண்டமாகவே யடித்தார் குறவர்
அப்பவுமெடுக்கவுமில்லை யென்றுமே துடிப்பார்
தடியடிக்கி யசையாதசாதி குறவர்
சங்கைகெட்டுநிற்பார்கள் தெரியுமவர் சேதி
என்றிவருரைக்கவுமே மாது சுவாமிக்
கெதிராகநின்றேது சொல்வானப்போது
தொண்டர்தொழு கின்றமயிலேறுஞ் சுவாமி
சொல்லுவேனுங்கள்குல வளமைகளைப்பாரும்
அடையாளஞ் சொல்லுகிறேன்கேளும் நல்ல
ஆவினங்கள்கூடிவரு மாய்ப்பாடிவாழும்
இடையருடவளவி லென்னாளும் உறியி
லிருந்தவெண்ணை திருனதை யாரென்றுகேளும்
அன்றுடனசோதையறிந்து வந்து
ஆதினங்கள் கட்டுகின்றகயறால் வறிந்து
ஒன்றாகமாதரொடு பக்கங்கூடி
உரலோடேகட்டினதைச் சொன்னாலும்வெட்கம்
கட்டுண்டதும் ரோஷமில்லையோ பெண்கள்
கட்டியசேலைகளைக் களவாண்டதில்லையோ
வெட்டிய சமர்களத்திலேரும் கிருஷ்ணன்
விஜயனுடகுதிரைகளை மேய்க்கலையோபாரும்
ஊத்துகிற கஞ்சிகளையெடுத்தார் கிருஷ்ணன்
ஊர்க்காலிமாட்டையெல்லாங்கட்டியங்கேமேய்தார்
கூத்ததிக முண்டின்னம் நிரம்ப சொல்லக்
கூசுதேயென்மனமு மென்றிவளியம்ப
கேட்டவடிவேலவர்கை நீட்ட வள்ளி
கேளடியுங்களுட வீடுமலைநாட்டில்
நீட்டியிருகால்களை நிறுத்தி அதனில்
நெட்டுமுட்டாவனை கூட்டியே பொறுத்தி
நத்தியகற்றால் வரிச்சு மழைக்கு
நனையாமல் மூங்கிலிலையால்மேய்ந்தருச்சு

சுத்திவைத்த சுவரெல்லாமோட்டை யசந்து
தூங்கவும விடாதங்கு மூணுமூணுத்தமூட்டை
ஆடேறி மேயுமதில்தொல்லே வீட்டில்
அஞ்சுபேர்தனக்கதிக மிருக்கவிடமில்லே
மூடாத வாசல்களேக்கண்டு பார்த்து
மூடினுலுசரவொரு மிருக்கட்டொழுக்குமுண்டு
தேடாத பொருள்சிலவு காணும் வைத்த
தீபமுந்தெரியாது தோணுமல் தோணுங்
கூடாது குறவீட்டைநம்ப சற்றே
குந்தவைக்கமுடியாது நசுநசுப்புரெம்ப
குறம்பாடிக் கஞ்சிகளேவாங்கும் உங்கள்
குறவருடபாக்கியெல்லாங் கூறையிலே தூங்கும்
வரம்பேது மில்லேயென்னுளும் யென்று
வடிவேலர்சொல்லவே வள்ளிமின்னுளும்
தமக்கென்று சிறுகுடிசைகட்டி குறவர்
தானிருப்பதுவேவசை யில்லாதகெட்டி
உமக்கொரு தலத்தினிலும் நாடி சுவாமி
ஒண்டயிடமில்லாமல் மலேக்குமலேயோடி
கையிலரைக் காசுமேயில்லாமல் வீடு
கட்டியேகுடியிருக்க வகையுமறியாமல்
வெய்யலிலும் வேனலிலுங் காய்ந்து சுவாமி
மெத்தவருஷித்தமழை பனியால் கணிந்து
இருப்பதுவைக் கண்டுமனம்வாடி உமக்கு
யிவ்வுலகிலுள்ளவர்க லெல்லோருங்கூடி
சிறக்கவேகோவில்க ளமைந்து உமக்கு
செம்பொன்மணி யாபரணம் விருதுகள் சமைத்து
வடிவேல வாவென்று யெண்ணி உமக்கு
வரிசையிட்டுவைத்தார்கள் பிரதிஷ்டைபண்ணி
அடியவர்கள் புண்ணியமீதையா நீரும்
அழகான கோவில்களி லிருக்கிறது மெய்யா
தேருமத கரிபரியு மிரவல் உமக்கு
ஜெயமேளபேரிகையுங் கோயில்களுமிரவல்
ஏறுமயில் வாகனமு மிரவல் உமக்கு
யிட்டநவ ரத்னமணி யாபரணமிரவல்

இத்தனையு மும்மக்கிரவல் தானே குறவர்
இருப்பிடத்தைப்பழிக்குறீ ரெண்ணுமல்வீணே
வெற்றிவே லதுதானேசொந்தம் உமக்கு
வேறேயொரு ஆஸ்திகளின்மேலென்னதொந்தம்
மச்சமுனி மறைபொருள்களாலும் உங்கள்
வங்கிஷவகுப்புகளைச் சொன்னூரேகேளும்
மச்சானே மறையோதும் வேதன் உமக்கு
வாய்த்ததொருமாமனே அளவந்ததாதன்
ஆத்தாளோ பாழுகுறப்பறச்சி அவளுக்
கருமையுள்ள தமயனையும் வளர்த்தவளுமிடைச்சி
தாத்தாவோமீன்காரக் குரவன் உமக்கு
தளகர்த்தனுவனும் நல்லகுலமறவன்
ஆரூரென் றுமையீன்ற தய்யா சங்க
மாண்டியல்லோ சாதியிலே சொல்வார்கள்மெய்
வரமுறைகளில்லாத நாட்டம் உங்கள்
வங்கிஷங்கள்தெரியாதோ பலசாதிக்கூட்டம்
இதற்குமுன்னே நானறிந்தாலும் உமக்கு
இசைவேனே நீர்குட்டிக் கரணம்போட்டாலும்
அதற்கென்ன செய்யலாமய்யா நாங்க
ளானுலுங்குறச்சாதி யென்பதும் பொய்யா
பண்டாரம் நானென்றுகத்தி யெந்தன்
பரணெதிரே வந்தீரே யதுவென்னபுத்தி
கொண்டுகுலம் பேசுவதுபோச்சோ சுவாமி
கொய்ததினைமாவுக்கென கெஞ்சினதும்போச்சோ
பேருதெரியாமலுரு மாறி வந்து
பிசகுசெய்தமதகரியினுலே மதமீறி
பாரமத யானை வராவிட்டால் உமது
பாசாங்குக்குள்ளாக மாட்டே னில்லாவிட்டால்
வழகியிந் தாடிகுற வஞ்சி யென்று
வனவேடன்போலவந்துயென்னெதிரேகெஞ்சி
கலையாகு தெனவந்து மூட்டி நீரும்
காரியங்கள் கொண்டபின் பேசுகிறீர் கெட்டி
வலிய தான்வந்தேனே தொட்டு நீரும்
வஞ்சகம் பேசுகிறீ ரிதுவென்ன செட்டு

சலியாமல் நீறுருதிசொன்ன மொழிகள்
தவறுவரோ கலிகாலமானாலுமென்ன
பொன்னடி துலங்கிய யென்மாமி பெற்ற
புண்ணியனே யனுதினமு மகலாமல்சாமி
யென்னருகி லிருமென்றுகேட்டால் சுவாமி
யென்குலத்தை நீர்பாழிக்க யுமக்குவிளையாட்டா
வையகத்துக் கேர்க்காது யென்னை நீரும்
வஞ்சகமாயிழந்து பேசுவதுதன்னை
தெய்வானையோ சொல்லிவிட்டாள் எந்த
சிறிக்கியுமக்கிவ்வளவுசூது சொல்லிதொட்டாள்
எப்படியோ நானறியவில்லை லோக
மெங்கும் நீர்போகாத விடமொன்றுமில்லை
இப்படியு மருந்திட்டதாரு உமக்கு
யேலாதோ சொல்லவந்த மங்கையர்கள்பேரு
வருந்திவிருந் தளித்தவளைச் சொல்லும் அவளை
மயிர்பிடித்துகொண்டாரேன் சற்றேயிங்கேநில்லும்
மருந்திடுமயக்கமில்லாவிட்டால் எனக்கு
பதில்சொல்லமாட்டீரோநானெதுவுங் கேட்டால்
முருக்குவளை தாதிகளே வாடி நம்ம
முத்துலிங்கசுவாமியே நீ கூட்டிவாபோடி
கருதுமருந் திடுபிசகு தோணும் எந்தன்
கணவனெனுங் கந்தருக்கு கை பார்க்கவேணும்
பின்னுரே யென்றிவளுஞ் சொல்ல எங்கள்
வேலரிது புதுமையெனக் கேட்டவருமென்ன
யென்னடிவீண்யோசனைகள் கொண்டாய் நானும்
எவள்வீட்டி லேயிருந்துண்ணத்தை நீகண்டாய்
என்னுடைய சொல்லுருதி மீறி நீயும்
எதிர்பேசினதினாலே யுன்னைதான்சீறி
சொன்னவகை யல்லாது கண்ணே சும்மா
தோகையேநானுமுனை பேசுவேனோபெண்ணே
மயங்காதே நீவள்ளிமாதே உந்தன்
மனமறிய நான்சொன்ன தல்லாதிப்போதே
ஜெயமாகதான்போயி வருவேன் வள்ளி
தினமுமுனைப்பிரியாமல் தெரிசனமுந்தருவேன்

உந்தனைவிட் டகல்வேனே மானே யென்று
யுபகாரஞ் செய்தங்கி ருக்கையாலே தானே
கந்தனையும் கோவிலுக்குள்தேடி அங்கே
காணுமல் தெய்வானை யம்மன்மனம் வாடி
மங்கையரே சுந்தரப்பிரகாசன் அந்த
மாணிக்க கெங்கைக்குபோன முருகேசன்
யெங்கேயென வேலவரைத் தேடி நீங்க
ளிது நிமிஷம் வரவேணு மென்றிடவேயோடி
தாதியர்களெல்லோருஞ் சென்று எங்கள்
சண்முகவேலாயுதனைத் தேடினுரென்று
ஆதிசிவ மாணிக்க கெங்கை தீர்த்த
மாடவந்தவேல்வரைக் கண்டீர்களோயிங்கே
பாதிபிறை நுதலழகியாகியாளே அவள்தன்
பர்த்தாவைக்காணுமென்று தேடுவதினுலே
கதித்த புகழ்கொண்டமுனிவோரே யெங்கள்
கந்தனையுங் கண்டதுண்டா சொல்லுவீர் நீரே
காணிக்கை கொண்டுவந்தாரோ எங்கள்
கட்டழகி தெய்வானை மணவாளனுரே
மாணிக்க கெங்கைநீராட யிங்கு
வந்தவரைக்காணீர்களோ யினியெங்கேதேட
பாங்கியவர் நதியெங்குந்தேட கோவில்
பணிவிடைக் காரர்தெரு வீதிவழிநாட
ஏங்கியவர் தேடுவது கண்டு சுவாமி
யெங்கேனுஞ்சிந்தையி லறிந்தன்புகொண்டு
நினைவில் மறக்கா தெய்வானை யிந்த
நிமிஷமே கூட்டிவா வென்றேவுஞ் சேனை
எனையழைக்க வேணுமென்று தேடி வாரார்
ஏந்திழையே நான்போயி வரவும் விடைதாடி
தாடியென்று சொல்லவே திகைத்து வள்ளி
தையலருஞ்சுவாமிதனைப் பார்த்துமேநகைத்து
தேடிவந்தபேர்களை நானடிப்பேன் அந்த
தெய்வானைவந்தாலுமே சண்டைபிடிப்பேன்
என்னுடைய கணவனையுந்தேட அவளுக்
கென்ன வதிகாரம் விடை கேழ்க்குறீரோட

மன்னவா யிதுவென்ன வென்றே சொன்ன
வள்ளிதனையுபகாரஞ் செய்தருகில் நின்றே
யெனக்குறிய மானே நீகோபம் இப்போ
யென்பேரில்வைக்காதே வீண் மனஸ்தாபம்
உனக்குநான் பிசகுசெய்வேனோ பெண்ணே
யோசனைகள் செய்யாதே நான்மறப்பேனோ
போய்வாறேன்வள்ளி தயவாக யெனக்கு
புகழ்ந்துவிடைதாடி தெய்வானையிடமேக
வாய்திறந்துசொல்லுமென மகிழ்ந்து யென்று
வடிவேலர் கேழ்க்கவே வள்ளியுமுகந்து
மறைபுகழு கின்றவடிவேலா சுவாமி
மனவருத்தமில்லாமல் போய்வாருஞ்சீலா
இறைவருக் குகந்தமகனாரே யென்று
யிவள்சொல்ல வேலவர்வழி கூட்நடந்தாரே
சித்ரவடிவேலர் நடந்தார் இங்கே
தேடிவந்த தாதியர்கள் கண்டடிபணிந்தார்
வெற்றிமயிலோனன்பு கொண்டுகோயில்
மேவிதெய்வானையையுங் கண்டெதிரேசென்று
மங்கையரே யெனைத்தேடுவானேன் நம்ம
வள்ளியம்மை தன்னுடைய கோவிலுக்குப்போ
செங்கமல மாதேயென் கண்ணே யிப்போ [னேன்
தேடினதுஎன்னவகை சொல்லாயோபெண்ணே
தெய்வானையென்றூர் துணிந்து அந்த
தேவிசெவ்வேள்பாத மலரடிபணிந்து
வைபோகமான வடிவேலே உடைய
மணவாளா உமக்குநித மிதுதானோவேலே
இளையாள்மேலிருக்கிற பாசஞ் சுவாமி
யென்பேரிலேனில்லை யுமக்குவிசுவாசம்
அழையாத விருந்தோ நீர்காணும் வள்ளி
யவள்மனைக்குநிதம்வலியப்போகவோவேணும்
முழுக்கவே யும்மாலேயேச்சே சாதி
முறைதவறிக்குறவருட சம்மந்தமாச்சே

இழுக்கானசாதியிலேகி மாலை
யிட்டாலுமேன்மையது தருவாரோயோகி
அடிக்கடி நீரவள்மனைக்குப்போனல் மெத்த
மனக்களிப்பாகவே சொல்லுவாயானல்
குடிதனிலுயர்ந்தவளுமில்லை வள்ளி
குறவர்குலமானதால் சொன்னேன்சொல்லை
நிசமென்று நீரெண்ணுவீரே உமக்கு
நேர்ந்ததுவும் வள்ளியுட மோகமதவீரோ
அசையாமலானந்தமீறி வள்ளி
ஆசைகொண்டுபேசுகிறீர் நானுக்குப்பாரி
யாகிநானெத்ததென்னகோட்டை புவியில்
அறியாரோ நீயெனக்குத் தேடிவருந்தேட்டை
தேகியெனவாண்டிபோலானீர் சுவாமி
தேவியவள்வள்ளிதினை மாவுதிங்கப்போனீர்
திரிபுவனையருள்பெற்ற பாலா உமது
சித்தமது யெப்படியோ கதிரைவடிவேலா
அரிமருகரே யென்றுரைக்க யெங்க
ளாறுமுகன்சொல்லுவார் தெய்வானைமெய்க்க
மானேநான் உன்வருதிபெற்றேன் பின்பு
வள்ளிதன்னைமாலையிட்டு கூட்டிவந்துவைத்தே
தேனேயென்மேற்பிழைகளில்லை உனக்கு
தெரியாதே வீணுவில் பேசுவதுதொல்லை
கோவிலுக்கு நீபோடி யென்று யெங்கள்
குமரேசன் சிம்மாசனத்திலே யொன்று
சேவலொருகையினிலிருக்க யெங்கள்
சித்ரவடிவேலவரு மேகொலுவிருக்க
சூடாதிவாராதனைக்கி வந்து
சூழ்ந்தார்கள் கோடானுகோடியன்றைக்கி
அடியவர்பணிந்துதுதிபாட கதிரை
ஆறுமுகன்மீதினில் கவிமாலைசூட
சிம்மாசனத்திலிருக்கயெங்குஞ்
ஜெய ஜெயன வந்தார்கள் சூழவேபெருக்க

அம்மாபரஞ்சோதி பாலன் நல்ல
அன்புடன் னருளுவா ராருமுகவேலன்
துன்பவினை யணுகாமல்தானே நீங்கள்
சுகமாக வாழ்வீரென் றெல்லவர்க்குந்தானே
தென்கதிரை வேலரருளாக வந்த
தேவர்களு மனிதர்களுந் தங்கள்பதிக்கேக
சித்தர்களும் வந்து நிதம்பணிய யிந்த
செந்தமிழ் தனக்குதவி செய்சுப்ரமண்ய
கர்த்தனருளாலே குறைவில்லை ஆருங்
கதிர்காமவென்ருலும் வறுமைகளுமில்லை
தேவர்களும் முனிவர்களும் வாழி யெங்கள்
திருமாலு மயனரனு மூமையாளும் வாழி
நாவலரும் பாவலரும் வாழி வள்ளி
நாயன் மேற்கவியி தென்னாளும் வாழி
புள்ளிமயில் வடிவேலும் வாழியிந்தப்
புவியெங்கு நகரத்தார் புகழ்பெறவே வாழி
வ்ள்ளிதெய்வானையுடன்மேவி யோக
வாழ்வு பெருங் கதிரேச ரென்னாளும் வாழி.

கதிரேசன் ஆனந்தக்களிப்பு
முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

கதிர்காமத்து யேசல்

சீர்வளருங்கதிரை நாதன்மேற்சிந்துபாடச்
சித்திவிநாயகனை யெண்ணியே-வாலை
சத்திசிவனைத்துதி பண்ணியே
சத்திசிவனருளும் வெத்திவேலவர்மலர்த்
தாளிணை தன்னைமகவேனே-கந்த
வேலனுமெங்கள்முரு கோனே
கோனெனுமிந்திரனுந் தேவருந்துதிசெய்யுங்
கும்பன் குருவைப்பணிந்தேத்த-வெகு
யின்பமுடனேகதை வாழ்த்த
யின்பமுடனேவரு மன்புள்ளதோழியரே
யெங்குலதேவனருள் சேரும்-இந்த
தென்கதிர்காமமதைப் பாரும்
தென்கதிர் காமமென்றால் யெங்கும்பிரகாசமாகச்
சேவல்கொடிதுலங்கு தேவதையா-இந்த
மாவளமாநகரின் மீதையா

மாவளமானயிந்தப் பூநகர் தன்னில்வள்ளி
மங்கைக்கிசைந்தமுருகேசன் பெண்ணே வேல
ரிங்கேயிருக்கிறார் தான் கண்ணே

இங்கேயிருக்கிறவர் செங்கைவேலவ ரென்றால்
அந்தமதகரிமேல் பாரையா மேவி
யந்தாபவனிவாற தாரையா

அந்தாபவனிவரும் கந்தன்பன்னிருகையன்
ஆனைமேலேறிவரு வோரடி தேவர்
சேனைசேனாதிபதி தானடி

சேனாதிபதியிவ ரானையின்மேலேறிக்கொண்டு
தெருவில்பவனிவரும்லோலனை வெகு
அருமையாயீன்றவளார் வேலனை

அருமையாயீன்றவளுந் திருமாலுடன்பிறந்த
ஆத்தாளே யெங்கள்பரமேஸ்வரி கைலை
காத்தாளே மங்கைமங்களேஸ்வரி

காத்தாளே செங்கைவேல னாத்தாளிவளென்றீரே
கைலாசநாதர்க்கிவளாரு யெனக்
கொயிலாக சொல்லுமறுசீறு

ஒயிலாகயீஸ்பரியுங் கைலாசநாதருக்கு
உத்தமிசொந்தமனையாளடி வாலை
சத்திசிவமென்பார்கள் கேளடி

சத்திசிவனையவர் பெற்றிடும்ரதிமதன்
தான்வந்தெதிர்த்ததென்னசீரையா சிவன்
ஏனவர் தன்னை யெரித்தாரையா

ஏனெரித்தாரென்றாயே மானேயுடையவர்மேல்
யேதுக்குபாணமதையெய்தான் சிவன்
வாதுக்கணலாகவே தான் செய்தான்

வாதுக்கெதிர்த்துவந்தபோது விஜயன்வில்லை
வாங்கிச்சிவனையடித்தே வைதான் சிவன்
தாங்கியருள்வர்க்குயேன்செய்தான்

தாங்கினதவத்தா லோங்கியபார்த்தனெனும்
தானேபொறுத்தாதருள்சிந்தையார் இந்த
ஆனைமேல்வாறகந்தன் தந்தையார்

ஆனைமுகமும்பெரும் பானைவயறிலங்க
அந்தாயிருக்குறாரோ பாரையா ஒரு
தந்தமிலங்கியவராரையா

தந்தமதுதுலங்க வைந்துகரமிலங்கத்
தனியேயிருக்கிறவர் தான்பெண்ணே வள்ளிக்
கினியகுமரன்தமையோன் கண்ணே

இனியகுமரனையுங்கனிவாய் வளர்த்தெடுத்த
யீசனுக்குயிந்தப்பிள்ளை யேனோ நந்தி
வேஷ மெடுக்க விதிதானோ

வேஷமெடுக்கக்கண்டே சியவள்ளியஞ்சி
வேலனுங்கந்தனைக் கொண்டாடினாள் ஒரு
தாழ்வன்றிமாலையிடக் கூறினாள்

தாழ்வன்றியேபுவியில் வாழ்வுமிகுந்தகந்தன்
சங்கையில்லாமல்கெஞ்சிநேரே குற
மங்கையைக்கூட்டிக்கொஞ்சினாரே

மங்கைகுறவருட சங்கையல்லடிபெண்ணே
வந்தபகவன்முனிவேண்டி ஆதி
சொந்தமாயப்பெற்றவள்ளிதாண்டி

சொந்தமாய்வேலனுக்கு மிந்தவள்ளிக்குமுன்னே
சூட்டவில்லையோமணமாலை திருப்
பூட்டவில்லையோ புவிமேலே

பூட்டவேதெய்வானையைக் கேட்டுமுன்னாளயிலே
பூமணஞ்செய்தாரடி வேலன் ஆழி
வாமணன் தங்கையருள் பாலன்

வாமணனோமஞ்செய்து தேமகமாய்மாலையிட்டு
வந்தவர்வட்டக்குடைமின்ன யிந்தத்
தந்திமேலேறிவாற தென்ன

தந்தியிலேறிவாரா திந்தத்திருவிழாவின்
சங்கையதுதாண்டி கண்ணே சுவாமிக்
கிங்கேவளமையிது பெண்ணே

இங்கேவளமையென்று லெங்கும்பகலைப்போலே
யிருபுறமும்ஜனங்களேந்தியே கொண்டு
வருகிறதீபமென்ன காந்தியே

காந்தியுடனேகைபி லேந்திக்கொண்டாடிச்சிலர்
கற்பூரதீபமதை தூண்டி வாறார்
சுப்பிரமணியனுக்கே தாண்டி

தாண்டியுபசரித்து வேண்டிதர்மஞ்செய்ய
சத்திரங்கட்டிவைத்த தாரையா வேலை
சித்திரமானதிதைப் பாரையா

சித்திரமானவன்ன சத்திரங்கட்டிவைத்தோர்
செந்தமிழ்சேர் நகரத்தாரடி வைத்த
நந்தவனத்தைச்சுற்றிப் பாரடி

நந்தவனமும்வைத்து சொந்தமடங்கட்டிய
நகரத்தாரென்றாலவர்யாரு அவர்
புகழ்பெற்றிருப்பதெந்தவூரு

ஊரெனும்பாண்டிதேசத் தாரெனும்பேர்புகழ்ந்து
ஓங்கியதொண் ணூற்றாறா ராரடி வெகு
பாங்குள்ள நாட்டுக்கோட்டையாரடி

நாட்டுக்கோட்டையா ரென்றால்வாட்டமில்லாதலங்கை
நாட்டுக்குவந்தவகை யேதையா புகழ்
தீட்டும்நகரத்தார்கள் தானையா

தானையாவென்றுசொன்ன மானேகொழும்தனிலே
சந்தோஷமாகவேயா பாரமும் செய்ய
வந்தவர்களிவறென் னேரமும்

என்னேரமுங்கொழும்பில் சொர்ணயாபாரஞ்செய்த
இந்தக்கதிர்காமத்தை நாடியே யிவர்
வந்ததென்னபுகழ்கள் பாடியே

பாடியேவேலெடுத்து ஆடிக்கொண்டாடிமாதப்
பௌரணைக்கேவருவாரடி யிங்கே
வருஷங்கள்தோறும்வெகு சீரடி

வருஷங்கள்தோறுமிங்கே வருவாரானாலுஞ்சொந்த
மானகர்க்கேகினாலப்போதுகாண் யிங்கே
தான்வேலெடுத்துவார தாருகாண்

ஆருகாணென்றாய் புகழேரும்புதுக்கணக்குக்
காகவந்தநகரத்தார்கள் வெகு
சேகரமாகவரு வார்கள்

சேகரமானகன யோகரெனுமிவர்கள்
செல்வமிகுந்தவரேதோணும் நல்ல
கல்விமிகுந்தவரே காணும்

கல்வித்திறமையுண்டு செல்வமகிமையுண்டு
கந்தனருளைப்பெற்ற பேருக்கே வெகு
விந்தையாய்நாட்டுக்கோட்டை யாருக்கே

நாட்டுக்கோட்டையாருக்கு தீட்டும்புகள்படைத்த
நகரத்தாரென்றிவரைத் தானையா யெங்கும்
சகலபேர்களும் சொல்வ தேதையா

சகலயாபாரதர்மஞ் சகலதிருப்பணியும்
தவருமற்செய்துவந்த தோதினல் புவியி
லிவரேநகரத்தாரென் ருரேதினர்

இவர்களைப்போலநேகர் எவ்வளவுதர்மம்செய்தார்
யேனையோகாணுமந்த நாளிலே அப்போ
தானவர்க்கந்தபே ரேனில்லை

பேர்புகழ்சரிகைகிரிகை நேருங்குகனருளும்
பெற்றதினல்நகரத்தாரே யென்று
யெத்தலத்திலுமுரைத்தாரே

எத்தலத்திலும் பெற்றம்துரைச்சொக்கர்
யிருக்குங்கோயிலையெல்லாந் தானையா பொன்னல்
சிறக்கவலங்கரித்த தாரையா

ஆரென்ருய்பெண்ணே யெங்கும்பெருனதென்மதுரை
ஆலயத்தைப் புதுப்பித்த தாரடி வடி
வேலனருள் நகரத்தாரடி

வேலனைப்பெற்ற சத்தி வாலைசிவகாமித்தாய்
மேயுஞ்சிதம்பர நடேசனர் சபை
யாவும்புதுப்பிக்கிற தாரையா

புதிப்பிக்கவேணுமென்று மதிப்பித்துகந்துசெய்தார்
புவியிற்புகழ்நகரத்தாரடி மூகில்கள்
குவியும்தண்மைபோல்கொடை யாரடி

கொடையார்கள்தர்மம்செய்யசடையாரோவாணிபத்தில்
கூடும்முயற்சியுள்ள வாழ்விலோர் புகழ்
நாடும்வேதாகமத்தின் கேள்வியோர்

நாடுமயோத்திகாசி ராமேஸ்வரம்வரைக்கும்
நகரத்தார்தர்மம் நிலைநாட்டினர் நித்தியம்
சுபஜெயமங்களத்தைச் சூட்டினர்

சூட்டியவர்க்கருளைத் தீட்டியவேலவர்மேற்
சொன்னகவியெங்கும்பிரகாசம்
மன்னவருமக்கெந்ததேசம்

தேசமென்பதுராமன் கேதுபந்தனஞ்செய்த
சீமான்திருப்புல்லாணி தானடி தங்கம்
ராமசாமியென்பதுநானடி

நானடிக்கடிகந்த நாதன்தனைப்பணிய
நல்லதினங்களெப்பகாணும் அத்தைச்
சொல்லநாமிங்கேவரவேணும்

சொல்லக்கேள்சுக்கிரவாரம் சோமவாரங்கள்மாதம்
தோதானகார்த்திக்கித் தானடி வந்தால்
பாதங்களகன்று போமடி

பாதகந்தன்னைப்பரி காரமேசெய்யுங்கந்தன்
பாதகந்தனைப்பணிய வேணும் நாங்கள்
காதல்கொண்டேவருவோம் காணும்

காணுந்தவமிருந்து கதிரைப்பதியுகந்த
கந்தன்செந்தூரில்வளர் யோகண்டி நல்ல
தொந்தமிட்டாடுமயில் வாகண்டி

வாகன்செந்தூரானென்ருல் வையாபுரிப்பழனி
மாமலைமேலிருப்பதாரு நல்ல
சாமிமலைக்குகந்த தாரு

சாமிமலைமுதலாய் பூமிதனிலுள்ள
தலங்களெல்லாமிவர் தாண்டி மேவி
விளங்குங்கதிரைப்பதி யாண்டி

ஆண்டிக்கிவ்வுலகெல்லாம் வேண்டிபதியென்ருல்
அத்தலங்களிலேது காணும் இவர்
சித்தம்வைத்திருப்பதெங் கோணும்

026:4
N26
181445

சித்தம்வைத்திருப்பது முத்தரெனுமடியார்
சிந்தையைவிட்டகல மாட்டார் மாயன்
செந்திருவாழ்கதிரை நாட்டார்

நாட்டாரடியவர்மேல் நாட்டமாயிருந்திட்டால்
நாட்டுப்பதிகளில் செல்வாரோ நாமும்
கேட்டவரங்கள் தரு வாரோ

கேட்டவரந்தருவார் நாட்டுப்பதியில்செல்வார்
கேசவன்மருக னூர்க்கே யெண்ணி
வாசமாய்நம்பிவந்தோர்க்கே

வாசமுடனேகதி ரேசனைத்தொழுதிட
வாருமையாபுகழ் வாழி யினி
கூறும்ஜெயமங்களம்வாழி

வாழிகதிரேசனும் வாழிவள்ளிதெய்வானை
வாழியடியவர்கள் வாழி யெங்கள்
மோழிக்கொடிகுலமும் வாழி

கதிர்காமத்து ஏசல்

முற்றிற்று.

உ

சிவமயம்.

கதிர்காமக்கும்மி

சீர்வளம்பெற்ற குயில்கூவும்நல்ல
தென்கதிர்காம மதில்மேவும்
ஆறுமுகன்கதிரேசனின்மேலெங்கள்
அண்டர்கொண்டாடிய வாசனின்மேல்
மங்களஞ்சேருங் கும்மிப்பாடவந்து
மாணிக்கப்பிள்ளையார் காப்பாட
சிங்கத்திலேறிய பூரணியேயெந்தன்
செந்தமிழ்க்கேயருள் நாரணியே
சுந்தர நீரணி ஆறுமுகன்மீதிற்
சொல்லுந்தமிழுக்கு நாலுமுகன்
சிந்தைக்கிசைந்தவேளை வாழ்த்திக்கவி
செப்பும் புலவர்களைப்போற்றி
சந்தோஷமாய்க்கும்மிப் பாட்டுரைக்கந்தன்
தையல்தெய்வானையுமேசிறக்க
வந்துதவிசெய்யவே ணுமம்மாநானும்
வாழ்த்துங்கவிமாலை பூணுமம்மா
கந்தன்கதிர்காம வேலவனேபுவி
கார்க்குமறைபுகழ் லோலனே
யெந்தனுக்கேயனு கூலனேதொழு
தேத்திப்பணியும் சீலனே
மங்கையரெல்லோரும் வாருங்கடியிந்த
மாணிக்கக்கெங்கை நீராடுங்கடி
சிங்காரமாய்ப்பணி பூட்டுங்கடிமுகம்
சிறந்தகுங்குமந் தீட்டுங்கடி

கூந்தலுக்கேமலர் மாலைகட்டிநல்ல
கோலவர்ணபட்டுச் சேலைகட்டி
சேர்ந்திணையாகவே பாடுங்கடிகந்தன்
சேவடிபோற்றிக் கொண்டாடுங்கடி
ஐயமில்லாமலே நாடிவந்தயிந்த
ஆறுமுகன்பதிதேடிவந்த
செய்யிழைமார்களே வாருங்கடிகவிச்
சிறப்பைச்சொல்லுகிறேன் கேளுங்கடி
ஓதியசெந்தமிழ்ப்பாடிடவேயிந்த
ஊர்வளஞ்சொல்லுக்கொண்டாடிடவே
யேதுபிழைகளிருந்தாலுஞ் சுவாமி
யேழைக்கிரங்கி யெனையாளும்
ஆறுமுகனென்று பேருடையானெனை
யாளும்கதிர்காமவ் வூருடையான்
சீருடையான்வடி வேலுடையான்வெகு
சித்தர்கள்போற்றிய காலுடையான்
சத்திக்குகந்த மகன்நானேயிவர்
தந்தையுமுக்கன் சிவன்தானே
யெத்திசையும்புகழ் மால்மருகன்றன்னை
யேத்திக்கொண்டாடலாம் வாருங்கடி
வாசம்புகழ்கதிர் காமத்திலேமழை
மாரிபெய்யவுஞ் சந்தோஷத்திலே
ஆசைமிகுந்துழ வேந்தினர்சென்னல்
அள்ளியவலெங்கும் தூத்தினர்
சென்னல்களெல்லாம் வளைந்திருக்குமெங்கும்
சிங்களநாடு மகிழ்ந்திருக்கும்
கன்னல்தழைத்தெங்கும் முத்தீனும்பூங்
காவுகளெல்லாம் வளர்த்தோணும்
மாவுங்கொயாவு மடர்ந்திருக்கும்புன்னை
மரம்பிலாவுந் தொடர்ந்திருக்கும்

கூவுங்குயில்மயில் கூட்டம்வெகு
குஞ்சரங்களெங்கும் நாட்டமும்
கானகத்தில்மயில் ரொம்பவடிபுலி
காடிமான்மதை கும்பலடி
வானரங்கள்விளை யாடுவதுமெங்கும்
வண்டுகள்கீதங்கள் பாடுவதும்
மாணிக்கக்கெங்கையா ரோடுவதும்நித்தம்
மாதவர்வந்து நீராடுவதும்
காணிக்கைகொண்டு வருவாரேகதிர்
காமத்தைநோக்கி வெகுபேரே
வீதியலங்கார மெத்தவடியிதில்
மேவுஞ்ஜனங்களும் சுத்தமடி
சோதிமயமான கோபுரமுங்கோவில்
சூழ்ந்ததிருமதில் தாவரமும்
குமரன்கோவி லிலங்குதுபாரிதில்
கொட்டியமேள முழங்குதுபார்
அமரர்கூடிய கூடமும்வள்ளி
யம்மைதெய்வானைக்கி மாடமும்
என்னசொல்வேன்கதிர் காமத்தின்கோவி
லிலங்கியவலங் காரத்தின்
சன்னிதிகாவலும் சிங்களவர்கோவில்
ஸ்தானிகராவதும் சிங்களவர்
நன்னகரெங்கினும் சிங்களவர்கோவில்
நாட்டியக்காரரும் சிங்களவர்
மன்னரசுக் குருத்தவர்கள்விட்ட
மானியங்கள்ரொம்பப் பெற்றவர்கள்
புத்தமதத்தி லுகந்தவர்கள்கந்தன்
பூசையில்நித்த மிகுந்தவர்கள்
நித்தமும்சிங்களவர் கூடுவதுமிவர்
நேர்ந்துபணிந்துகொண் டாடுவதும்
தெய்வானைக்கேத்த மலர்கள்கொய்வார்பர
தேசச்சன்னியாசிகள் பூசைசெய்வார்
வைபோகமிப்படி யுள்ளதடிஸ்தல
மகிமைசொல்ல நல்லதடி

யெண்டிசைதோறும் புகழ்வார்கள்கொழும்
பெங்கும்சிறந்த புகழ்வார்கள்கொழும்
கண்டியில்மேவிய தீரனடிகந்தன்
காலாயுதக்கொடி வீரனடி
செங்கைவேல்வில்லையும் பெற்றவண்டி அந்த
தென்னிலங்காபுரி மெய்த்தவண்டி
சிங்காரமாகிய வேலனடி அவர்
சிறப்பைநான்சொல்லக் கேளுங்கடி
சிறப்பைச்சொன்னவ ரேகாணும் அந்த
தென்னிலங்கை யென்பதுதானும்
யிருப்பதெந்த விடங்காணும் அதற்
கெப்படிபோனுல் நடந்தோணும்
கண்டிகொழும்பு மிருப்புதெங்கேயிந்த
கார்க்கடல்மத்தியிலத் தீவுமிங்கே
உண்டானகாரணந் தானுமையா அந்த
உண்மையைச்சொல்லவும் வேணுமையா
சொல்லுகிறேன்கேளடி மின்னுளேதேவர்
சொன்னசபதத்தாலே முன்னுலே
வெல்லவேமாருதம் வீசையிலேதள்ள
மேருமுடியிந்தத் திசையிலே
வந்துவிழுந்த யிடமாச்சுதேயிந்த
வாரிக்குமேலே திடலாச்சு
உந்திக்கமலத் துதித்தவருங்கண்டு
உள்ளத்திலெண்ணி மதித்தவரும்
ஏழுசுற்றுக்கோட்டை யாக்கியே யிதற்
கிலங்கையென்னும் பேர்தாக்கியே
ஆளுமென்றுபண நற்பாலேசொல்லி
ஆண்டகுபேரனுக் கிப்பாலே
ராணுவத்தோடே ஜெயம்பூண்டான்மன்னன்
ராவணன்றென்னிலங்கையாண்டான்
போனதிரையதா யுகத்திலேவந்த
பொற்கொடிசீதையை வனத்திலே
கண்டுகிறையெடுத்தே தாடிவந்தான்ராமன்
கவிப்படையுடன் தேடிவந்தான்

நின்றுகடலைக்கண்டே திகைத்தான் அந்த
நேரம்வருணனையு மழைத்தான்
சீதையினாலே மனமுகந்துராமன்
தெர்ப்பாசயனமதிலிருந்து
ஆதிசேதுவெனப் பேர்பொருதிக்கன்னி
யாகுமரி யெல்லைகண்டுறுதி
பரப்பிலேபத்து யோசனையாய்க்கவிப்
படைமலைகொண்டதற்கிணையாய்
உரத்துயோசனை நூறுவட்டும்அணை
உண்டுபண்ணிலங்கைக்கோட்டைமட்டும்
நடந்துலெங்கையைக் கண்டபின்புராமன்
ராவணனைக்கொன்று சென்றபின்பு
அடர்ந்தராட்சதக் கும்பழியத்திரு
வணைசிதறுண்டு தான்மறைய
பின்னாலிலங்கையைச் சீராக்கித்தவப்
பெருமையால் கொஞ்சம் பேராக்கி
அன்னாள்விபீஷண னுண்டுவிட்டார்பின்பு
அண்டருலகத்தைச் சார்ந்துவிட்டார்
நாட்டமுள்ளகயற் கண்ணாளேலெங்கை
நகரம்நாள்சென்று பின்னாலே
கோட்டையழிந்து கடலாச்சுபிது
கொஞ்சமாய்த்தீவிங்கே துண்டாச்சு
அப்பாலித்தீவுசீரில்லாமலிதில்
ஆளவொருவரு மில்லாமல்
ஒப்பாதகாடு மலையாச்சுபெரி
யோர்களுநலாவு மிடமாச்சு
நயமிகுந்த பெருங்காடுவெகு
நாளாயிருந்ததின்பிற்பாடு
யியக்கரென்றொரு ராட்சதனும்யிதில்
யிருந்தரசிட்டான் யேச்சவனும்
நத்தியேநாயர் சிலகாலமேல்
நாட்டையாண்டு வருங்காலம்
புத்தரும்வந்திதில் நாடினார்சிலர்
புத்தமதத்தைக்கொண்டாடினார்

திசைபுகழ்வங்க தேசாதிராசன்
சிங்கவாகுபெற்ற ஞாயாதி
விஜையராசனும் வந்தாண்டிபூமி
விஸ்தாரங்கண்டு மகிழ்ந்தாண்டி
தலைமன்னாரென்று பேட்டைகண்டிராஜன்
தம்பனை நாடென்று கோட்டைகட்டி
சிலைவலியைக்கொண்டாடக்கண்டு
தென்னனியக்கர்மார்கள்கூட
செப்பமுடனிதை யாளவந்தான்வங்க
தேசத்ததிபன் மகனிவன்தான்
அப்பாலித்தீவுக் கரசரடிவந்து
ஆண்டவர்கள் வெகுபேரடி
வங்காளர்சிங்காளர் வெள்ளாளர்
மதசமயத்து வல்லாளர்
யிங்கேவந்துகுடியேறினார் யிதற்
கிசைந்தரசரு மீறினார்
சிங்களப்பாஷையு மேலாச்சுயிதில்
சிவசமையமு முண்டாச்சு
மங்கையரேசில ராஜாக்கள்புத்த
மதசமயத்தை மேலாக்க
பாண்டிசேரசோளத் தீரர்களும்வந்து
பட்டமாண்டமா வீரர்களும
வேண்டிகோட்டைகள் கட்டிக்கொண்டார்மதம்
வேறுசெய்யச்சண்டை யிட்டுக்கொண்டார்
பாவையேயெங்கும் நகராச்சுநல்ல
பாருலகத்திலே பேராச்சு
மேவும்சிவஸ்தல மெத்தவுண்டு அந்த
விஸ்தாரஞ்சொல்லவு முத்தியுண்டு
உன்னிதமான மலையுமுண்டு யிதி
லோங்கும்சிவனடி பாதமுண்டு
முன்னீஸ்பரம்வெகு முக்கியமாம் அதில்
மூலகணேசன் சிலாக்கியமாம்
கேட்டவர்க்கேயனுகூலமாம்திருக்
கேஸ்புரமென்றொரு தானமாம்

நாட்டமுள்ளறகு வேஸ்பரமாம்சிவ
நாதர்க்குகந்தகோ ணேஸ்புரமாம்
தண்டேஸ்புரம்வெகு தகுதியாமஜயன்
சாத்தாக்கோவிலொரு பகுதியாம்
எண்டிசைமெய்த்த குமாரபுரம்புக
ளிலங்கும்சந்திரசே கரபுரம்
கண்டவர்மெய்த்த மாவிட்டபுரம்ராம
கர்த்தரால்செய்த தனேகபுரம்
தொண்டர்துதிக்கும் தலங்களிதாம்பின்னும்
தோணுதிருப்ப தனேகமதாம்
ராமேஸ்புரமிதைச் சேர்ந்ததடிமின்னே
ராமனுதனு லமைந்ததடி
பூமிக்குறித்தான மெத்தப்பட்டம்
பூண்டரசிட்ட நகரமெத்த
கண்டியென்றும்கோட்டைக் காடிதென்றுநல்ல
களனிநீர்கொழும் பூரிதென்றும்
அண்டியவூரெல்லாம் கட்டடமாம்கோட்டை
அனுராசபுர பட்டணமாம்
முத்துச்சலவத் துறையுமுண்டுகடல்
முழுகிச்சங்கு குளிப்பதுண்டு
ரெத்தினபுரியென்று ஊருமுண்டுஅதில்
ரெத்தினமணிகள் விளைவதுண்டு
பன்னகாமமதும் பறைநாடாம்யாழ்ப்
பாணப்பகுதி வெகுநாடாம்
இன்னமிருக்கு தனேகமெல்லையிப்ப
யெனக்குச்சொல்லச் சமையமில்லை
கண்டவிடமெல்லா மூபாச்சுகோயில்
கட்டியகட்டடம் பேராச்சு
திண்டுமுண்டாப்பழி கொண்டார்கள்நல்ல
சிங்களரோடர சாண்டார்கள்
கண்டியையாண்டிடும் வீரதுங்கன்யிதில்
கட்சிவிக்ரம ராஜசிங்கன்
தண்டிகையேறிய சூரர்களும்யிவன்
தலைமுறைவரை ராஜர்களும்

தொண்ணூற்றுமுடி மன்னரடி அதைச்
சொல்லுஞ்சரித்திர மின்னமடி
விண்ணவர்கள்மெய்த்திடு மானகரில்யிதில்
மேவியரசிட்ட பேரவரில்
கண்டியரசனும் மின்னாலே
கட்டடம்காணலாம் கண்ணாலே
வண்டனதியாய்க் காரனடி அவன்
வம்மிஷம் நாயக்க ராஜனடி
அதற்குமுந்திய ராஜர்தொட்டுக்கட்டி
ஆண்டவிதமெல்லாம் சீறுகெட்டு
மதிப்பதாக்கிடந் தோணுமலைக்காடு
மண்டியிருப்பதுந் தானுமே
இங்கிர்தன்வீரத்தில் சூரசிங்கன்யிந்த
இலங்கைடெல்லர்ம் ராசசிங்கன்
சங்கையுடனர சாலையிலேசீமை
தன்னிலிருந்த வேளையிலே
சிங்காரக்கப்பலில் பறங்கியேயிந்த
தீவுக்குள்வந்து யிறங்கியே
தங்கச்சிகரம் தனைவகுத்தும்புத்தர்
தாவுங்கழனித் திசையடுத்து
கோட்டையுங்கட்டிக் கொடிபூட்டியதைக்
கொழும்பென்றுசொல்லி பேர்நாட்டி
வேட்டெழுப்பிக்காளிக் கோட்டைகட்டி நல்ல
விஸ்தாரமாத்திர பேட்டைகட்டி
தொட்டதிருக்கோண மாமலையும் அந்த
துறைமுகங்களை யாண்டதையும்
ஒட்டாமல்தள்ளி விரைவாகவந்து
உலர்ந்தாக்காற ருசாராக
ஆண்டுசிலகாலம் விட்டார்கள்பின்பு
ஆங்கிலேயர்வந்து தொட்டார்கள்
வேண்டியதர்மம் நிறுநிறுத்தயிந்த
மேதினியையெல்லாம்சீர் திருத்த
கும்பமுனியார்வந்து ஒட்டிக்கொண்டார்யிந்த
கொழும்புகோட்டையைக் கட்டிக்கொண்டார்

வம்பானகாட்டையும் வெற்றிலுற்றூர்கோடு
வங்காளக்கச்சேரி கட்டலுற்றூர்
கண்டியரசனைத் தெரிந்திட்டார்பெருங்
கள்ளர்களைச்சுட்டு யருந்திட்டார்
வண்டிக்கிரோட்டுக ளுண்டுபண்ணியிதில்
மாகாணங்களாய்த் துண்டுபண்ணி
துறைமுகங்களை நேராக்கிகாப்பித்
தோட்டங்களையெல்லாம் சீராக்கி
நிறையயிந்தியாச் செனங்களும்ரெகு
நிறைந்ததீர்வைப் பணங்களும்
மின்னல்வேகங்கொண்ட தந்திவைத்தார்பேசி
விளம்பும்ஆபீசை மூந்திவைத்தார்
என்னசொல்லுவேனடி மின்னரசேயிந்த
இங்கிலீஷ்காரார் தன்னரசை.
பூட்டிறயிலையும் நடத்தினூர்யெங்கும்
புகைவிளக்கையும் பொருத்தினூர்
தாஷ்டீகமான கடலலைக்கியூட
தடுத்தணைகட்டி யேநெருக்கி
தண்டவாள்சூட்சம் வைத்தாரோமலைத்
தண்ணீரைவாவென் றழைத்தாரே
கங்கையும்சிங்கார மூண்டாச்சுவெகு
நாழ்வில்லாவாழ்வுக ளுண்டாச்சு
பூமியில்கள்ளர் பயம்போச்சுவெகு
புத்தியும் வித்தையுமேலாச்சு
சாமிகதிரேசன் தன்னருளால்ஒரு
தாழ்வென்றுமில்லையே தோழிப்பெண்ணே
தாழ்வில்லாத்தண்மை யுடன்வாழும்கவி
சாற்றியமன்னவரேகேளும்
ஆளுங்கதிரேச னித்தலத்தில்வந்த
ஆரம்பத்தின்கதை சொல்லுமையா
ஆரம்பமென்ன புராணத்திலேகதை
அறிந்தமட்டு மின்னேரத்திலே
கூறவுங்கேளுங்கள் பெண்ணாரேவர்ண
கோலவிழிக்கயல்க் கண்ணாரே

அண்டமெல்லாமொரு தகத்திலேகட்டி
ஆண்டகிரேதா யுகத்திலே
கொண்டரசாட்சியைச் செலுத்தியேதேவர்
கோனைவெருட்டியே கொளுத்தியே
பாரவினையாளுக் கொஞ்சாதவெகு
படைப்பெருக்கத்துக் கஞ்சாத
வீரப்பிரதாப மிகப்பூண்டமன்னன்
வீரமயேந்திர புரமாண்ட
வாசமுள்ளரசு நாளையிலே அவன்
வந்துபோர்செய்திடும் வேளையிலே
பாசரைவீடு மிதில்தாண்டிகந்தன்
படைப்பெருக்கமிதில் தாண்டி
குன்றெனும்சூரரைத் தூக்கினார்தேவர்
கோனுக்கரசை யுண்டாக்கினார்
அன்றுமுதல்கந்தன் வாசமடியிதில்
அண்டர்களும் விசுவாசமடி
காமன்மைத்துனனைத் தொண்டுபண்ணிகதிர்
காமமென்றபேரை யுண்டுபண்ணி
மாமுனிவோர்கள் கொண்டுவந்தநம்ம
வள்ளிமணாள னிவன்தாண்டி
மன்னவரேகவி சொன்னவரேயிங்கு
வாருமையா சொல்லக்கேளுமையா
மின்னியவேலவரை வாழ்த்தமுறை
விளங்கச்சொல்லும் பணிந்தேற்ற
விளங்கும்தீப தெரிசனமும்நவில்
மேளம்தவண்டை முரசினமும்
முழங்கச்சன்னதி முன்பாகச்சென்று
மூலஸ்தானத்தைப் பாருங்கடி
மூலஸ்தானந் தெரியாமலேசபை
முன்ஸ்தல மண்டபந்தோணுமே
சீலமிகுகந்தன் சன்னதியிலிட்ட
திறைமறைப்பிங்கே யேதுக்கையா
திரைமறைப்பு வளமையடிகந்தன்
சேவடிகாண்ப தருமையடி

முறைதெரியாத மானிடர்க்குக்கந்தன்
முன்மணிவாசலுந் தோணுது
முன்மணிவாசல் கடக்கணுமேசுவாமி
மூலஸ்தான மடுக்கணுமே
நன்மையுகந்த கதிரேசன்தன்னை
நானறியவகை சொல்லுமையா
நானுமறிந்தது மில்லையடிசொன்னால்
நம்புவையோ யெந்தன்சொல்லையடி
தேனருந்தவழி தோணவிட்டால்கந்த
சேருவை காணமுடியாது
சேருவைகாண முடியாவிட்டால் இந்தச்
சிங்களவரெனும் ஸ்தானிகர்கள்
ஆறுமுகவ னறியாமல் நித்தம்
ஆருக்கலங்காரம் செய்வார்கள்
ஆருக்கென்றால்வர்னப் பேழையொன்று அதற்
கன்புற்றலங்காரம் செய்துகொண்டு
பாரியகேடக மீதேற்றிவீதி
பவனிவாரது முண்டுமடி
பவனிவந்திடும் பேழையதுயென்ன
பாவினையாகவே சமைந்தது
அவனியெல்லாம்புகழ்ந் தேற்றபேழைக்
கருள் நிறைந்தது மெவ்விதங்காண்
அருள் நிறைந்து சமைந்தவித்தைவெகு
அந்தரங்கமிந்தப் பெட்டகத்தை
குறியறிந்து துலக்காவிட்டால் கண்டு
கொள்ளமுடியாது வள்ளலையே
வள்ளலுகந்திடும் கோவிலுக்குமுழு
வச்சிரத்தட்டோடு போடாமல்
தெள்ளியமாமணிமேடை யெல்லாம்செய்து
செப்போட்டிட்டது மேதுக்கையா

செப்போடல்லவோ தோழியரேயிது
சிவந்தபத்தரை மாத்தாகும்
ஒப்பாதபுவி மானிடர்க்குயிது
செப்போடாகவே தோணுமடி
செப்போடிட்டதை மாத்தையிலேயின்னும்
சீர்திருத்தவரி சாத்தையிலே
அப்போதங்குள்ள மூலஸ்தானத்தை
அறிந்துகொள்ளாரோ சொல்லுமையா
அறிந்ததுண்டைய னுத்தரவால்பன்னி
ராண்டுக்கொருதர மாத்தினவர்
உரியசுத்தமவு னங்கொண்டுசமா
துகந்தடைந்தவர் கோடியுண்டு
கோடிபேருண்டென்றும் சொன்னவரேகந்தன்
கொலுவில்மகிமையும் சொன்னவரே
தேடிக்கொண்டாடும் கதிர்மலைமேல்கந்தன்
சேருவைச்சேகர மெப்படிகாண்
சேகரமான மலைகளுண்டுசுத்தி
திரண்டுருண்ட வனங்களுண்டு
ஏகமிருக சஞ்சாரமடிமலைக்
கிசைந்துபோனவ ரில்லையடி
போனவரந்த மலைவளத்தைச்சொல்லிப்
புகழக்கேட்டே னதின்விதத்தை
ஆனாலவ ரெப்படிப்போனார்போக
லாகாதென்றெவ்விதம் சொல்லுவீர்காண்
ஆகாதென்றது மெய்தாண்டிமுரு
கையனுத்தரவி னால்தாண்டி
யேகினாலந்தக் கதிர்மலைக்கிவழி
யிசையத்தோணு மிருள்விலக்கி
யிசையும்நல்ல வழியுமென்றீர்முன்னே
யேகமிருகசஞ் சாரமென்றீர்

திசைக்கிச்செல்லாமல் தட்டிடுமோகண்டு
சேரும்படிவிழி விட்டிடுமோ
விட்டுவிடாதது மெய்யதற்கேகதிர்
வேலவனுத்தர வாவதற்கே
தட்டுப்படாது மிருகமெல்லாம்வனம்
தாண்டியேயேறி நடந்திடலாம்
நடந்துகாணுவ தெந்தமலைகந்த
நாதனிருப்பது மெந்தமலை
அடர்ந்தமேளத் தொனிகளுண்டேயங்கே
அண்டர்கள்கூட்ட மதிகமுண்டோ
அண்டர்கள்கூட்ட மதிகமுண்டு அப்பால்
ஆறுமுகன்சபை யங்கேயுண்டு
கண்டாசைகொள்ளாத மாணிடர்க்குசபை
காணவுந்தோணுது தோழிப்பெண்ணே
தோணுதென்றது மெய்யவரும்யிருள்
சூழ்ந்தவனங்கள் கடந்தவரும்
காணுதயாமலைக் கேறினவர்சபை
கண்டுதொழாமல் வருவாரோ
கண்டுதொழுவ தெல்லாமலையும்எங்கள்
கந்தன்கனக சபைமலையே
தொண்டரல்லால் கண்டபேருமில்லை
அங்கேதுடிவயிரவன் காவலடி
காவல்கொண்டமலைச் சார்பினிலேஎங்கள்
கர்த்தர்பவனிப் பதியினிலே
மேவுஞ்சமாதொன் றிருக்கிறதேயதை
விளங்கச்சொல்லு மெனக்குவதை
சொல்லுவேன்கேளு திரைகடந்தயோகத்
துரியாதீதத் திரைகடந்த
நல்லமுத்துலிங்க சுவாமிக்கடிமுந்தி
ராஜராஜல்கட்டிய கோவிலடி

கட்டியகோவிலச் சிறந்ததிலேகதிர்
காமம்சிவஸ்தல மானதிலே
முட்டிவணங்கி முகையதீனென்கிற
முழக்கமிங்கேது சொல்லுமையா
முழக்கமான நபிவரத்தில்வந்து
முத்தியடைந்தன ரித்தலத்தில்
வழக்கமாக முசிலீன்கள் நிதம்
வந்துவணங்குந்தீன் சத்தமடி
தீனதுகூறிய மாபதியில்நல்ல
சித்திரவேலன் சன்னதியில்
தானமும்தர்மமும் செய்யவென்று அன்னச்
சத்திரமும்கட்டின தார்காணும்
கட்டியமாமடம் செட்டியடிதர்ம
கர்த்தரெனும் நகரத்தார்கள்
ஒட்டியபொதிகை யிட்டமைத்தார்புக
ழுயர்ந்ததர்மம் மடம்சமைத்தார்
உயர்ந்ததர்மம் மிகுந்தோர்கள்செல்வ
மோங்கும் வைசியகுலத்தார்ர்கள்
இசைந்துவந்தவரைத் தேடியன்னம்
ஈவதுமுண்டோ மனம்நாடி
நாட்டியதர்மம் மிகக்கொடுத்துகந்த
நாதன்கதிரேசன் வேலெடுத்து
ஆடித்திருவிழா நாளையிலேயிவ
ராண்டுக்கொருதரம் வாரதுண்டு
வாரதுண்டுநக ரத்தார்களென்று
மன்னவரேசொன்னீ ரின்னகரில்
ஆறுமுகன்கதி ரேசனுக்குமிது
ஆடித்திருவிழா முக்கியமோ
முக்கியமாய்க்கதிர் காமத்திலேசுற்றி
முக்கோணச்சக்கர வீதியிலே

சக்கரபாணி மருகரெனும்கந்த
சாமிதிருவிழாக் கூட்டமடி
கூட்டமும்பாட்டமும் கொண்டாடும்குடை
கொடிவிருதுகள் நின்றுடும்
நாட்டமுடைய திருநாளில் நிதம்
நடத்துகின்ற வளமையென்ன
வளமைவேழத்தின் மேல்மிகுந்துகந்தன்
மாணிக்கப்பேழை தனிலுகந்து
கலைதுலங்கிய வீதியிலேவரும்
கந்தன்பவனியைப் பாருங்கடி
கந்தனுக்கொத்த திருநாளிலிந்தக்
காசினியோரும் வருநாளில்
செந்தமிழோர்களும் கொண்டாடக்கந்தன்
தேருமேலேறுவ தென்றைக்கையா
தேருமேலேறும் வறுமையில்லை சித்திர
தேருமிழுப்பது மிங்கேயில்லை
தேருடன்தண்டிகை மீதேறிசுவாமி
நீரறுப்பானதைப் பாருங்கடி
நீரறுப்பென்றதும் தோன்றலையிப்போ
நீர்சொன்னபாஷை விளங்கலையே
தேருமின்னுட்டு வளமைகளோயிதைச்
சீருடனேசொல்ல வேணுமையா
சீருள்ளமாணிக்கக் கெங்கையிலேசுவாமி
தீர்த்தங்கொடுத்தருள் செய்யயிலே
நேருள்ளசிங்களப் பாஷையிலேயிதை
நீரறுப்பென்பதும் மெய்தாண்டி
மெய்யானஆறு முகவரெனும்சுவாமி
மேவியவள்ளி தெய்வானையெனும்
தையலர்மேவும் கதிர்காமம்தனை
தான்கண்டபேருக்கு முத்தியுண்டோ

முத்தியுண்டங்கு நினைத்தாலுந்தவ
முத்தர்புகழ்கதிர் காமம்வந்தால்
சித்தியுமுத்தியு முண்டாகும்பிணி
சேராதருள்வார் முருகேசன்

கேசவன் தன்னரு மைக்குறியவள்ளிக்
கிசைந்தகந்தன் புகழ்புரிய
வாசமிகுந்த தமிழ்களைச்சொன்ன
மன்னவரேயுமக் கெந்தவூரு

மன்னர்புகழ்ராம நாதபுரம்சேது
மாநகராம்திருப் புல்லாணி
நன்னயமாகிய ஊர்தாண்டி தங்கம்
ராமசாமியெந்தன் பேர்தாண்டி

பேரையுமூரையு மேபுகழ்ந்துசொன்ன
பேர்பெற்றமானகர் மீதிருந்த
தாருலவுங்கதிர் காமத்துக்கேநீரும்
தானிங்கேவந்த வயணமென்ன

வந்துகொழும்பயனிற் சிறந்துவெகு
வாசமதாய்ச்சில நாளிருந்து
கந்தன்பவனியைக் கண்ணுலேகண்டு
கைதொழுதேத்தவும் வந்தேனடி

கைதொழுதேத்தியே மெய்வாசன் நம்ம
கந்தன்கதிரை முருகேசன்
தெய்வானைவள்ளி மணாளனின்மேலினி
செந்தமிழால்துதி சொல்லுமையா

சொல்லச்செவியுற்றுக் கேட்டவர்க்குவரும்
துன்பமகற்றிப் பாட்டவர்க்கும்
தில்லையெல்லாம்வல்லத் தாண்டவத்தால்வாலை
தேவிசிவகாமி யின்தவத்தால்

அருள்பொருந்திய பூவாசன்வள்ளி
யம்மைதெய்வானை கதிரேசன்

93
12-33

திருவிழாவிற் சிறந்தவராம்கந்தன்
தீர்த்தங்கொடுத்தருள் தந்தவராம்
தீராநோய்களை தீர்த்தவண்டிசுவாமி
சித்தம்வைத்துதம்மைக் கார்த்தவண்டி
நாரணனுக்கு மருகனவன்ஜெக
நாதன்செந்தூரு முருகனையன்
தேவசேனாதி பதிதாண்டிகூவும்
சித்திரசேவல்க் கொடியாண்டி
மூவர்புகழ்கந்தன் சந்நதியில்நின்று
மூழங்கக்கும்மி யடியுங்கடி
சிம்மாசனத்தி லிருந்தவரைவளம்
சேர்கதிர்காம முகந்தவரை
யிம்மாணிலத்தவ ரேற்றியேஅவ
ரெண்ணியிருந்த படிதோற்றியே
செலுத்தும்வேடிக்கை பாருங்கடிகந்தன்
தீபதெரிசனம் பாருங்கடி
தலத்தில்முக்கியம் பெத்தவண்டிகந்த
சாமிக்கிசிங்காரம் நித்தமடி
முப்பத்துமுக்கோடி தேவருக்குநல்ல
மூவருக்கும்புவி யாவருக்கும்
நாற்பத்தெண்ணாயிரம் தானவர்க்கும்திரு
நாவலர்க்கும்திசை காவலர்க்கும்
சிங்காரக்கும்மி தமிழ்ச்சிறக்கும்நம்ம
செங்கைவேலன் கதிரேசனுக்கும்
மங்கையர்வள்ளி தெய்வானையர்க்கும்ஜெய
மங்களம்வாழி மிகவாழி
சித்திரவேலா யுதம்வாழிகந்தன்
சேவல்மயிலு மிகவாழி
சத்தியருள்கந்தன் சன்னிதியில்புகழ்
சாமியிடும்பனும் வாழியதாம்.

உ

சிவமயம்.

மங்களம்

ஆதிபரஞ் சோதிக்கும் அபிராமிக்கும்
ஜெயமங்களம்

மாதுவள்ளி தெய்வானைக்கும் வேலவர்க்கும்
சுபமங்களம்

குருவுக்கும் குமரேசர்க்கும் குறமாதுக்கும்
சுபமங்களம்

மாலருள்பிர்ம தேவர்க்கும் கலைமாதுக்கும்
ஜெயமங்களம்

அலைசூழ்கதிர் காமம்வாழ் முருகையர்க்கும்
சுபமங்களம்

செந்தமிழ்க்கவி யாளர்க்கும் புவியாளர்க்கும்
ஜெயமங்களம்

கந்தனாறு முகன்வேல் முருகையர்க்கும்
சுபமங்களம்.

கதிர்காமக் கும்மி-முற்றிற்று.

இதில் கதிரேசன்பேரில் ஆனந்தக்களிப்பு கதிர் காமத்து ஏசல் கதிர்காமக்கும்மி மங்களம் இவைகள் அடங்கியிருக்கின்றன.

திருமகள்விலாசம் பிரஸ், சென்னை:—1926.

பட்டினத்துப் பிள்ளையார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பிரபந்தத்திரட்டின் விருத்தியுரை.

[பட்டினத்தடிகள் திருவுருவப்படத்துடன் உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு செய்தது: விலை ரூபா 3-8-0.]

பட்டினத்தடிகளால் ஆங்காங்கு எம்மனோரை யுய்விக்கு மாத்திரையானே திருவாய்மலர்ந்தருளப்பெற்று நம்பியாண்டார் நம்பிகளால் பதினொருந் திருமுறையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பிரபந்தங்களாகிய கோயினான்மணிமாலை, திருக்கழுமல மும்மணிக்கோவை, திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை, திருவேகம்ப முடையார் திருவந்தாதி, திருவொற்றியூரொருபா வொருபஃது என்பனவற்றிற்கும், கோயிற்றிருவகவல், திருவேகம்பமாலை, திருவிசைப்பா, பொது, முதல்வன் முறையீடு, அருட்புலம்பல், இறந்தகாலத்திரங்கல், நெஞ்சொடு புலம்பல், பூரணமாலை, நெஞ்சொடு மகிழ்தல் என்னு மிவைகளடங்கிய திருப்பாடற்றிரட்டு, உடற்கூற்றுவண்ணம் என்பனவற்றிற்கு அனேகர் பதவுரையும் பொழிப்புரையும் சிற்சிலவற்றிற்கு எழுதியிருக்கின்றனர். அவைபோல்அல்லாது சென்னை பச்சையப்பன் கல்விச்சாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-ள-ள-ஸ்ரீ, ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார் அவர்களால் பதவுரையும், விசேடம், உதாரணம் இன்னும் இவைகளமைந்த விருத்தியுரையையும் எடுத்துக்காட்டி பெரியோர்களுடைய ஞான சாத்திரங்களிலிருந்து மேற்கோட்பாக்கள் உதகரிக்கப் பட்டிருக்கின்றன.

பிரபந்தம்முழுதிற்கும் இதற்குமுன் எவராலும் உரைசெய்யப்படவில்லை.

இதுவரையில் பட்டினத்தாருடைய பாடலுரையைப் படித்த அறிஞர் இந்த வேதாந்த சித்தாந்த விருத்தியுரையைப் படிப்பார்களானால் இதுவரைக்கும் வெளிவந்த மற்றவுரைகளுக்கும் இவ்வுரைக்கும் உள்ள தாரதம்மியம் இன்னதென நன்குவிளங்கும்.

இப் பட்டினத்தடிகளின் துறவின் பெருமையை "பாரனைத்தும் பொய்யெனவே பட்டினத்துப் பிள்ளைபப்போல், ஆருந்துறக்கை யரிதரிது நேரேமனத்துறவுமப்படியே" என்ற ஞானங்கைவந்த தாயுமானவர் முதலிய அறிஞரால் துதிக்கப்பெற்ற சிவஞானச் செல்வராகிய பட்டினத்தடிகளின் திவ்ய சரிதை முழுமையும் விரிவாகவும் இந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

இதில் பட்டினத்தார் பிரபந்தவுரை, பாடலுரை, புலம்பலுரை, பத்திரகிரியார் புலம்பலுரை இவைகளெல்லாம் அடங்கியிருக்கின்றன. இப்படியெல்லாம் ஒன்றசேர்த்து இதுவரையில் யாரும் அச்சிடவில்லை.

ஸ்ரீ பகவத்கீதை தமிழ் தாத்பர்யம்.

[உயர்ந்த கிளேஸ்கடிதம்: விஸ்வரூப தரிசனப் படத்துடன் அழகிய காலிகோ பைண்டு, பாகெட் சைஸ்: விலை ரூ. 1.]

கிரந்த ஸ்லோகம், தமிழ் அக்ஷரத்தில் ஸ்லோகம், சங்கர-இராமானுஜ-மாத்வ பாஷ்யங்களை யநுசரித்து ப்ரம்ஹ ஸ்ரீ இராமச்சந்திரானந்த சரஸ்வதி சுவாமிகளால் அனைவர்க்கும் விளங்கும்படி தெளிவான நடையில் எழுதிய தமிழ் தாத்பர்யத்துடன் அச்சிட்டுள்ளது.

B. இரத்தின நாயகர் அண்டு சன்ஸ்,

புஸ்தக வியாபாரிகள், பார்க் டவுன், சென்னை.